

اثربخشی تزریق خون اتولوگ و کورتیکواستروئید تزریقی در درمان اپی کندیلیت خارجی

مرضیه کاظمی* MD، کامران آزما^۱ MD، بهروز توانا^۱ MD،
فرید آقارضایی مقدم^۱ MD، علی پناهی^۱ MD، نرجس جنیدی^۱ MD

چکیده

اهداف. امروزه، با وجود درمان‌های متعدد برای اپی کندیلیت خارجی، به دلیل تاثیرگذاری ناپایدار این روش‌ها، همچنان جست‌وجو برای یافتن درمان‌های موثرتر ادامه دارد. هدف این مطالعه، مقایسه اثر درمانی تزریق خون اتولوگ و کورتیکواستروئید تزریقی در مبتلایان به اپیکوندیلیت خارجی بود.

مواد و روش‌ها. در این کارآزمایی بالینی، ۶۰ بیمار مبتلا به اپی کندیلیت خارجی مراجعه‌کننده به بیمارستان ۵۰۱ در سال‌های ۱۳۸۶-۸۷ به دو گروه ۳۰ نفره تقسیم شدند. گروه اول تحت درمان تزریق موضعی متیل پردنیزولون و لیدوکائین ۲٪ به صورت تک‌دوز قرار گرفتند. برای گروه دوم، از خون اتولوگ دیستال دست مبتلا و لیدوکائین ۲٪ استفاده شد. پرسش‌نامه Quick DASH و سایر متغیرهای مربوط به بررسی و مقایسه دو روش درمان در بدو مراجعه بیمار و هفته‌های چهارم و هشتم پس از درمان ثبت شد. **یافته‌ها.** در هفته چهارم، بیماران گروه دوم از لحاظ شدت علائم در فاکتورهای "میزان درد اندام فوقانی در ۲۴ ساعت گذشته"، "VAS"، "آستانه تحریک درد" و "نمره Quick DASH" به میزان معنی‌داری شرایط مطلوب‌تری نسبت به گروه اول داشتند. در هفته هشتم پس از درمان، بیماران گروه دوم از لحاظ شدت علائم در تمامی فاکتورهای مورد بررسی، به میزان معنی‌داری شرایط مطلوب‌تری نسبت به گروه اول داشتند.

نتیجه‌گیری. تزریق خون اتولوگ نسبت به تزریق موضعی کورتیکواستروئیدها، در مبتلایان به عارضه آرنج تنیس‌باز نتایج درمانی مطلوب‌تری نشان می‌دهد.

کلیدواژه‌ها: آرنج تنیس‌باز، اپی کندیلیت خارجی، تزریق موضعی کورتیکواستروئید، تزریق موضعی خون اتولوگ